

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812203621
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6812203621.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci X.: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, sídlo: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, sídlo: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti S.: A. L., X.. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX E., zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 3.953,32 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 473,62 Eur, na účet advokáta odporcu, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 12.06.2012 proti odporcovi domáhal zaplatenia 3.953,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.117,44 Eur od 15.02.2011 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2011, uzatvorenou medzi navrhovateľom ako postupníkom a Všeobecnou úverovou bankou a. s. ako postupcom bola na navrhovateľa postúpená pohľadávka proti odporcovi zo zmluvy o úvere č. 6013979921 zo dňa 16.03.2006, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky, a na ktorej základe bol odporcovi poskytnutý úver splatný v mesačných splátkach, z ktorých odporca zaplatil iba časť, postupca preto vypovedal zmluvu o úvere a navrhovateľ si podaným návrhom uplatňoval nárok na zaplatenie dlžnej sumy 3.953,32 Eur. Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach odporca dlh voči navrhovateľovi uznal.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 6Ro/220/2012-50 zo dňa 18.01.2013, ktorým podanému návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a ktorý bol zrušený podľa 173 ods. 2 O. s. p. pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk odporcu.

Písomným podaním zo dňa 29.10.2012, vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý písomným podaním zo dňa 08.02.2013 z konania vystúpil.

Písomným podaním zo dňa 12.12.2013, navrhovateľ vzal podaný návrh v časti späť a zmenil podaný návrh tak, že sa proti odporcovi domáhal zaplatenia už iba 34 splátok úveru vo výške 77,20 Eur mesačne splatných od 16.06.2008 do 16.03.2011 spolu v sume 2.624,80 Eur s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok. Uznesením č.k. 4C/86/2013-80 zo dňa 18.12.2013 súd konanie vo veci v časti o zaplatenie

1.328,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.117,44 Eur od 15.02.2011 do zaplataenia zastavil a pripustil navrhovateľom navrhovanú zmenu návrhu.

Odporca sa k riadne doručenému návrhu navrhovateľa vyjadril písomne sám najskôr tak, že chcel navrhovateľovi svoj dlh zaplatiť, ale pre dlhodobú nezamestnanosť nebol schopný dlh zaplatiť. Neskôr prostredníctvom právneho zástupcu sa odporca k návrhu navrhovateľa vyjadril tak, že pre viaceré neprijateľné zmluvné podmienky a pre nesúlad so zákonom č. 258/2001 Z. z. zmluvu o úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov, keď v zmluve absentujú údaje o sume, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnej úrokovej sadzby, za ktorej mal byť úver poskytnutý, v zmluve je len neurčito uvedená celková odplata bez bližšej špecifikácie celkových úrokov a poplatkov, RPMN v zmluve je uvedená nesprávne. Zároveň namietol premlčanie žalovanej pohľadávky, ktorá sa mala stať splatnou najneskôr 27.02.2008, keď zároveň dohodu o uznaní záväzku zo dňa 23.05.2011 odporca nepodpísal, pričom túto dohodu považoval tiež za nekalú praktiku, zavádzanie spotrebiteľa a celú dohodu aj za neplatnú absolútne pre neurčitosť spočívajúcu v nedostatočne presne identifikovanom právnom dôvode uznávaného záväzku, ktorého sa uznanie má týkať, Navrhoval preto návrh navrhovateľa zamietnuť v celom rozsahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru č. I. 6-7, žiadosť o spotrebný úver č. I. 8-9, Dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke č. I. 10, Všeobecné obchodné podmienky č. I. 11, Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. I. 12, Zmluva o postúpení pohľadávok č. I. 13-15 s prílohou č. I. 16-17, Pokus o zmier č. I. 18, výpočet RPMN č. I. 123-125, a výsluchom odporcu, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa - Všeobecná úverová banka, a. s. ako veriteľ a odporca ako dlžník na základe predchádzajúcej žiadosti odporcu zo dňa 13.03.2006 uzatvorili dňa 16.03.2006 zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 000400411130306, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 Eur), ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 60 splátkach po 2.325,79 Sk (77,20 Eur) splatných mesačne od 16.04.2006 do 16.03.2011 s pevnou úrokovou sadzbou v zmluve neuvedenou, v zmluve je tiež uvedená ročná percentuálna miera nákladov zmluvy vo výške 7,23 %, celkové náklady dlžníka (budúca hodnota spotrebného úveru) 141.787,22 Sk, výška úrokov s poplatkami 41.787,72 Sk, poplatok za poskytnutie úveru 2.000,- Sk a poplatok za vedenie úverového účtu 80,- Sk mesačne. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky, podľa článku VI. bodu 1. písm. a) ktorých veriteľ môže požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve ak dlžník je v omeškani s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace a bol na ich zaplataenie písomne vyzvaný s upozornením na právo veriteľa odstúpiť od úverovej zmluvy. Odporca podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok v roku 2007 zaplatil právnenmu predchodcovi navrhovateľa sumu 627,18 Eur (t.j. iba niečo viac ako 8 mesačných splátok) a v roku 2008 nezaplatil odporca nič, preto v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami nastala splatnosť úveru odporcu dňa 27.02.2008 po výzve zo dňa 23.01.2008. Nesporné medzi účastníkmi bolo, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2011 sa veriteľom pohľadávky proti odporcovi stal navrhovateľ. Navrhovateľ predložil tiež Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 23.05.2011, ktorej uzatvorenie odporca popieral, a podľa ktorej obsahu odporca mal takto uznať svoj záväzok na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka, a. s. č. zmluvy 6013979921 (ktoré sa nezhoduje s číslom zmluvy uzatvorenej s odporcom) zo dňa 16.03.2006 v celkovej výške 4.599,60 Eur pozostávajúci z bližšie nešpecifikovanej istiny vo výške 2.437,44 Eur, bližšie nešpecifikovaného ostatného príslušenstva 1.557,70 Eur, z úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.437,44 Eur od 03.02.2011 do zaplataenia a bližšie nešpecifikovaných nákladov na inkasné konanie vo výške 428,18 Eur. Obsahom tejto dohody je aj ustanovenie, podľa ktorého odporca vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Prílohou tejto dohody je splátkový kalendár. Pokusom o zmier zo dňa 25.04.2012 navrhovateľ vyzval odporcu k zaplataeniu dlžnej sumy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) a písm. k) zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ... sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť ... ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006, , pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

Podľa § 407 ods. 4 Obchodného zákonníka účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzatvorená zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že voľou právneho predchodcu navrhovateľa bolo poskytnúť za odplatu peňažné prostriedky odporcovi, pričom voľou odporcu bolo takto poskytnuté peňažné prostriedky prijať a zaplatiť za ne dohodnutú odplatu vo forme zvýšenej splátky (právnym dôvodom úroku resp. odplaty). Preto je zrejmé, že dojednania účastníkov obsahovali všetky nevyhnutné prvky zmluvy o úvere, podľa ktorej sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Preto takto bola uzatvorená zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného

zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

V obsahu uzatvorenej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok nezistil súd žiadnu neprijateľnú podmienku. Podľa obsahu uzatvorenej zmluvy, úver poskytnutý odporcovi mal byť úročený pevnou úrokovou sadzbou v zmluve neuvedenou (pričom podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2006 uvedenie konkrétnej výšky úrokovej sadzby v zmluve nebolo povinné) a mal byť zaplatený v 60 mesačných splátkach so splatnosťou prvej splátky dňa 16.04.2006 a s konečnou splatnosťou dňa 16.03.2011 pri výške mesačnej splátky 2.325,79 Sk. Z takéhoto dojednaní splácania úveru vyplynulo, že v zmluve bolo úročenie úveru dojednané tak, že odporca by zaplatil na úrokoch len toľko, koľko vyplývalo z dojednaní výšky a počtu splátok nad rámec poskytnutej istiny - z počtu 60 splátok po 2.325,79 Sk v prepočte vychádza celkový úrok z úveru v sume 39.547,40 Sk. Nie je dobre možné zistiť, ako boli veriteľom určené v zmluve uvedené celkové náklady dlžníka (budúca hodnota spotrebného úveru) 141.787,22 Sk a výška úrokov s poplatkami 41.787,72 Sk, pretože tieto sumy nie sú ani súčtom dohodnutých 60 splátok vo výške 2.325,79 Sk (139.547,40 Sk) ani súčtom dohodnutých 60 splátok vo výške 2.325,79 Sk a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 2.000,- Sk (141.547,40 Sk) ani súčtom dohodnutých 60 splátok vo výške 2.325,79 Sk a poplatku za vedenie účtu vo výške 80,- Sk mesačne (144.347,40 Sk). Pretože odporca poskytnutý úver čerpal, potom aj napriek nesprávnosti resp. chybnému uvedeniu súčtu platieb odporcu považuje sa uzatvorená zmluva za platnú podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2006.

Hodnota RPMN uvedená v zmluve vo výške 7,23 % je vypočítaná veriteľom podľa vzorca pre výpočet RPMN uvedeného v prílohe zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2006 správne, pričom tento vzorec bol zákonodarcom stanovený v rozpore s pojmom ročnej percentuálnej miery nákladov ako percentuálneho vyjadrenia celkových nákladov spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom v prepočte na rok a vyjadroval iba hodnotu ročného úroku z úveru. Hodnota RPMN zmluvy vypočítaná podľa správneho vzorca v prílohe zákona č. 258/2001 v znení účinnom od 01.07.2006 vychádza 14,60 % - 15,73 % (výpočet č. I. 123-125). Keďže nesprávnosť údaju RPMN v zmluve spôsobil zákonodarcu stanovením nesprávneho vzorca pre výpočet RPMN (bod 16 dôvodovej správy k novele zákona č. 258/2001 Z. z. zákonom č. 264/2006 Z. z.), nemožno tento nedostatok pripočítať na ťarchu veriteľa a poskytnutý úver nemožno teda považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odporca sa prípadnej vzniknutej škody, ktorá mu bola spôsobená zákonodarcom zlou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 87/102/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na spotrebiteľský úver, môže domáhať žalobou proti štátu.

Odporcovi bol poskytnutý úver vo výške istiny 3.319,39 Eur, pričom odporca nezaplatil právnomu predchodcovi splátky úveru splatné v roku 2007 a 2008 riadne a včas, v dôsledku čoho sa celý záväzok odporcu zo zmluvy stal splatným dňa 27.02.2008, čo vyplynulo z údajov uvedených v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2011 na navrhovateľa.

Osobitné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách aplikáciu Obchodného zákonníka na určitý právny vzťah výslovne nevylučujú, pričom samotný Obchodný zákonník konštruje niektoré aj výslovne spotrebiteľské vzťahy, a to nielen zmluvu o úvere, ale napr. aj zmluvy o bežnom a vkladovom účte, resp. vzťahy z cestovného šeku, ako absolútne obchody. To, že i spotrebiteľskú zmluvu možno uzavrieť aj podľa Obchodného zákonníka, je zrejme z ustanovenia § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, podľa ktorého ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky stanovenej podľa predpisov občianskeho práva. V tomto ustanovení zákonodarcu jednoznačne akceptuje vznik spotrebiteľských vzťahov i v rámci Obchodného zákonníka. Nielen preto vôbec neobstoja názory o údajnej nevýhodnosti Obchodného zákonníka pre spotrebiteľa, ktoré vychádzajú z eklektívneho a izolovaného porovnávania niektorých právnych inštitútov v ich úprave podľa Občianskeho a Obchodného zákonníka. Nepochybne niekedy je Obchodný zákonník pre spotrebiteľa ako dlžníka nevýhodný (napr. na prvý pohľad, no nie v každom prípade, v určení premlčacej doby štyroch rokov, na rozdiel od trojročnej premlčacej

doby podľa Občianskeho zákonníka), no inokedy je pre dlžníka spotrebiteľa výhodnejšia aplikácia Obchodného zákonníka namiesto Občianskeho zákonníka (napr. pri určení dĺžky premlčacej doby po uznaní záväzku, keď Obchodný zákonník určuje premlčaciu dobu v trvaní štyroch rokov a Občiansky zákonník v trvaní desiatich rokov). Ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka už z dôvodu zákazu retroaktivity v predmetnej veci aplikovať nemožno. Premlčanie záväzkov zo zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 sa preto spravuje výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka, podľa ktorého § 397 je premlčacia doba štvorročná. Návrh navrhovateľa bol súdu doučený dňa 12.06.2012, teda až po uplynutí takto stanovenej premlčacej doby, námietka premlčania vznesená odporcom je preto dôvodná.

Vplyv na plynutie premlčacej lehoty by nemalo ani prípadné uzatvorenie Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 23.05.2011, ktorej uzatvorenie odporca popieral. So spornou dohodou zo dňa 23.05.2011 rovnako ako s každou inou súkromnoprávnou listinou nie je spojená domnienka pravosti a správnosti údajov, ktoré sú v nej uvedené (tak ako s listinou verejnoprávnou podľa § 134 O. s. p.). Pri súkromnej listine stačí formálne popretie jej správnosti druhým účastníkom, aby nastúpila dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno toho účastníka, ktorý tvrdil skutočnosti, ktoré mali byť preukázané súkromnou listinou (napr. Drápal, Bureš, a kol. Občianský soudní řád I, II Komentář. 1. Vydání, Praha C. H. Beck 2009, s. 930). V prípade sporu teda strana, ktorá z obsahu písomnej zmluvy vyvodzuje pre seba priaznivé skutkové tvrdenia, je povinná tieto preukázať a znáša teda dôkazné bremeno. Navrhovateľ znášajúci dôkazné bremeno na preukázanie pravosti podpisu odporcu, nenavrhol v tomto smere v konaní vykonať žiaden dôkaz, preto súd nemal za preukázané, že by odporca s navrhovateľom spornú dohodu zo dňa 23.05.2011 uzatvoril. Aj v prípade, ak by podpis na tejto dohode bol pravým podpisom odporcu, je táto pre neurčitost' neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Touto dohodou mal odporca okrem iného uznať svoj záväzok na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka, a. s. č. zmluvy 6013979921 zo dňa 16.03.2006, pričom takéto číselné označenie zmluvy sa nenachádza na žiadnom zo zmluvných dokumentov. Obsahom tejto dohody je uznanie záväzku v celkovej výške 4.599,60 Eur pozostávajúceho z bližšie nešpecifikovanej istiny vo výške 2.437,44 Eur, bližšie nešpecifikovaného ostatného príslušenstva 1.557,70 Eur, z úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.437,44 Eur od 03.02.2011 do zaplatenia a bližšie nešpecifikovaných nákladov na inkasné konanie vo výške 428,18 Eur. Ak je právny úkon uskutočnený písomne, potom určitosť právneho úkonu je daná obsahom listiny, na ktorej je obsah tohto právneho úkonu zachytený. Z obsahu dohody nevyplýva dostatočne určito aký záväzok a na základe ktorej zmluvy o úvere vlastne odporca uznáva. Uznanie záväzku vyžaduje jasnú identifikáciu uznávaného záväzku v jeho výške a v právnom dôvode. Pre identifikáciu záväzku nepostačí len uvedenie nejednoznačného odkazu na zmluvu o úvere, navyše nesprávne číselne označenú, ani uvedenie bližšie nešpecifikovanej istiny záväzku bez bližšieho popisu ako bola táto výška istiny určená (z akých dlžných splátok, za aké obdobie nezaplatených pozostáva a pod.), ani uvedenie bližšie nešpecifikovaného ostatného príslušenstva bez bližšieho popisu o aké príslušenstvo ide (opäť s uvedením výšky a právneho dôvodu - teda či ide o úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania alebo o náklady spojené s uplatnením pohľadávky). To, čo je vlastne predmetom uznania záväzku, spochybňujú a robia neurčitým aj zjavne bez právneho dôvodu uznávané náklady na bližšie nešpecifikované inkasné konanie.

Súd preto podaný návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Odporca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, o trovách konania preto súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a na pojednávaní vo veci súd vyhlásil rozhodnutie podľa ktorého navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorých výška bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku, na účet advokáta odporcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právny zástupca odporcu vyčíslil trovy konania písomným podaním doručeným súdu dňa 22.01.2015 za tri úkony právnej služby: prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 16.12.2014, písomné vyjadrenie zo dňa 15.01.2015, zastupovanie na pojednávaní dňa 22.01.2015 a cestovné náhrady. Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za všetky tri úkony právnej služby, pričom tarifnú odmenu súd podľa § 10 ods. 1 a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. určil zo základu 2.624,80 Eur t.j. sumou 101,25 Eur, pretože pri začatí poskytovania právnej služby advokátom odporcu, ktorý prevzal zastúpenie odporcu dňa 16.12.2014, bolo predmetom konania na základe uznesenie Okresného súdu Revúca č.k. 4C/86/2013-80 zo dňa 18.12.2013 už len zaplatenie sumy 2.624,80 Eur s prísl., teda 3 x

101,25 Eur, ďalej paušálnu náhradu výdavkov 1 x 8,04 Eur a 2 x 8,39 Eur (§ 16 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), náhradu cestovných výdavkov za cestu na pojednávanie dňa 22.01.2015 (a) náhrada za stratu času: cesta Lučenec - Revúca v trvaní 6 polhodín x 13,98 Eur = 83,88 Eur, (b) náhrada za spotrebované pohonné látky (184 km x 7,0 x cena podľa § 7 ods. 5 veta tretia zákona č. 283/2002 Z. z. 1,217 Eur/l) 15,67 Eur, (c) základná náhrada za použitie motorového vozidla (184 km x 0,183 Eur) 33,67 Eur. Z náhrady cestovných výdavkov spolu v sume 132,22 Eur do trov tohto súdneho konania súd zahrnul 1 t. j. 66,11 Eur z dôvodu účasti právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka konania na strane odporcov 1/ a 2/ v ten istý deň aj na pojednávaní vo veci sp. zn. 4C/26/2013. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú 394,68 Eur, DPH 20 % (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) 78,94 Eur, spolu teda 473,62 Eur.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet advokáta odporcu súd uložil navrhovateľovi v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).